

Сънката.

Напраздно те измъчва мисълта,
въ забрава че оставяшъ наший Богъ.
Аллахъ и Богъ — то имена сж само
на Онзи що вселенната създаде.
Жамията — тъмъ, а черкова — намъ
сж нуждни да се познае човѣкъ.
И който ги гради еднакво служи
На Господа — небесний вседържителъ...
Защо да те смушава тозъ въпросъ!...
И дветѣ сж наричатъ Божий храмъ.
А въ Божий храмъ, еднакво за душата,
Небесний духъ всеблаго осѣнява
смирения, разкаялъ се човѣкъ,
да бждеме единъ на други братъ...
Та нека туй духътъ да не смушава
на майстора...

Майсторъ Лалйо. Божественни сж, майко
словата ти. Дано умътъ ми слабъ
възрастне и добре ги разбере...

Сънката. Опитай се. Но майката, която
надъ тебе е блѣнувала всечасно —
се връща тамъ, кждето наший родъ
на моя гробъ се сбира всѣки день,
чрезъ мене тебъ да хвалятъ и почитатъ,
какъвъ ответъ имъ бихъ отъ гроба дала?
Да, кажа ли, че моя синъ безъ пжтъ
останалъ е! Че въ примка на жена
попадналъ е — и тѣхнитѣ надежди
погребани оставатъ за години!
Да кажа ли, че ти си измѣнилъ
на клетвата положена надъ менъ?

Майсторъ Лалйо. (Поразенъ).

Ахъ, майчице, недѣй ме ти оставя,
така безъ пжтъ. Излѣзла си отъ гроба
съветъ да ми дадешъ — и тѣй да се
раздѣлимъ безъ...

Сънката:

Разбиране ли?